

си иматъ въ Галата черкова Святи Ивана безъ никаква Патриаршеска намѣса.

На 1849 г. направили Епитропи на черковата и за направата ѝ 1) Томакя, Абаджи баши изъ Пловдивъ, 2) Яня бургуджибаши изъ Татавла, 3) Първомайстора на дюлгеритѣ Димитра Татавлалията 4) и Анастаса Македонеца изъ Дебръ (Той билъ донесълъ, приказватъ, на Валиде Султана отъ прочутитѣ фдри изъ Арнаутско ябълки, а тя му подарила мѣсто въ Кеатханата, да си направи воденица!). Тѣзи господа Томаки абаджи баши заедно съ Стратакя Пастърмаджіоглу и пр. зели да събиратъ отъ гръцкитѣ Владици пари ушъ за Българеката черкова да помогнатъ, (тѣзи като събиратъ съ хиляди жълтици изъ България) пъкъ зели да употребяватъ дървения материялъ отъ Богоридювата къща и не довършили кявгира, а показали 300000 дългъ; тогива се оплакали еснафитѣ на Николча Тапчилещовъ, испъждали тѣхъ, а помолили Николча да поеме работата отъ горѣ си. Той приелъ това съ условие да издаде бона 50000 гроша, припознати отъ търговцитѣ и проч.

Тогива въ тѣзи работи били намѣсени Г-да Золотовичъ, Моравеновъ, Добровичъ, Куртовичъ Павелъ, Гавриилъ Кръстевичъ, Докторъ Странский, и проч. Тогива настоялъ Николчо, да се зематъ хюджетитѣ на черковата и да се допълнятъ.

Тогива пъкъ станжали три партии: Богоридюва, търговско еснафска и Екзархова, правили сж проекти, прочетени били на Събранито и най-сетнѣ окончателно се рѣшилъ въпроса, опредѣлили всѣка година да ставатъ съ рѣдъ епитропи отъ еснафитѣ и проч.

На 1856 година, когато станж Парижкия миръ подиръ Карѣмската Руско-Турска война и Али-Паша отидѣ по това дѣло въ Парижъ и тогава се дадохъ права на всичкитѣ народности, тогава и черковнитѣ епитропи дали прошение на Кѣбрѣзлъ Паша, за да иматъ отдѣлна Иерархия (кесията имъ да е отдѣлна!)